

Regulær grammatikk

er for oss det samme som en

Høyrelineær grammatikk

dvs. en kontekstfri grammatikk der hver produksjon

- har høyst en ikketerminal på høyresiden, og
- er slik at en evt. ikketerminal på høyresiden står til slutt.

Navnet kommer av at slike grammatikker kan brukes til å definere nøyaktig de regulære språkene.

$A \rightarrow \Lambda$

$A \rightarrow cA$

$A \rightarrow caa$

$S \rightarrow A$

$S \rightarrow abS$

$S \rightarrow baS$

Hver produksjon blir altså på et av formatene

$A \rightarrow \Lambda$

$A \rightarrow w$

$A \rightarrow B$

$A \rightarrow wB$

der A,B er ikketerminaler og w er en ikketom streng av terminaler.

$A \rightarrow caa$

$A \rightarrow cA$

$S \rightarrow baS$

$S \rightarrow abS$

$S \rightarrow A$

$A \rightarrow \Lambda$

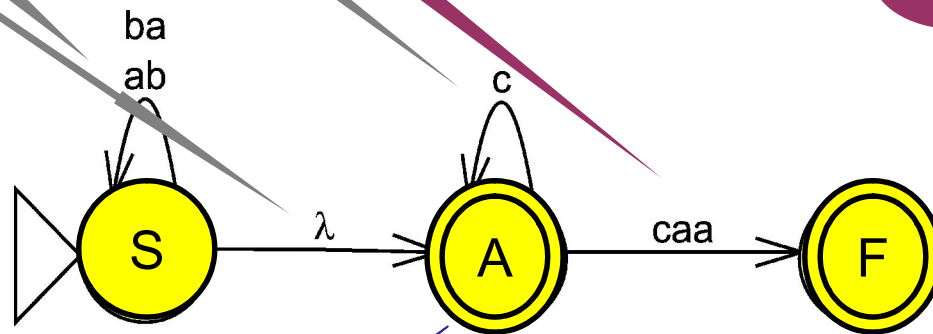
Fra regulær grammatikk til NFA:

En tilstand for hver ikketerminal, pluss en tilstand F.

En transisjon for hver produksjon (unntatt $A \rightarrow \Lambda$)

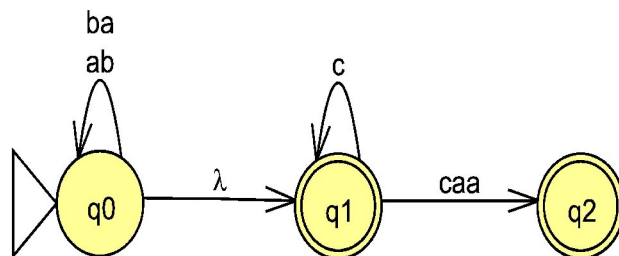
Produksjon $A \rightarrow w B$ gir transisjon $A \xrightarrow{w} B$

Produksjon $A \rightarrow w$ gir transisjon $A \xrightarrow{w} F$

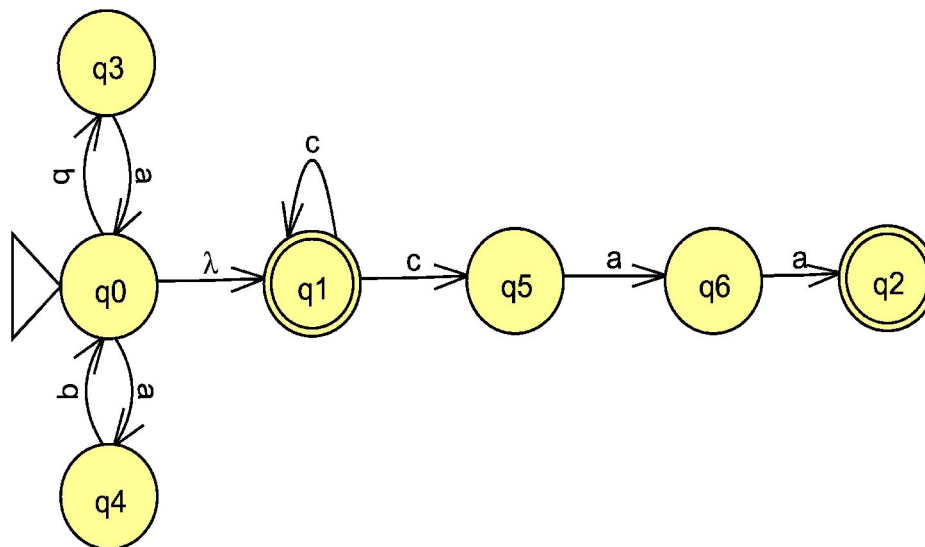

Startsymbol blir start-tilstand.

F blir aksepterende tilstand, og A blir aksepterende hvis grammatikken inneholder produksjonen $A \rightarrow \Lambda$.

Dette kan gi oss en “jukse”-NFA med flere terminaler på noen av transisjonene, men dette kan lett fikses ved å innføre ekstra tilstander:

$A \rightarrow aF$

$A \rightarrow cA$

$S \rightarrow aS$

$S \rightarrow bS$

$S \rightarrow A$

$F \rightarrow \Lambda$

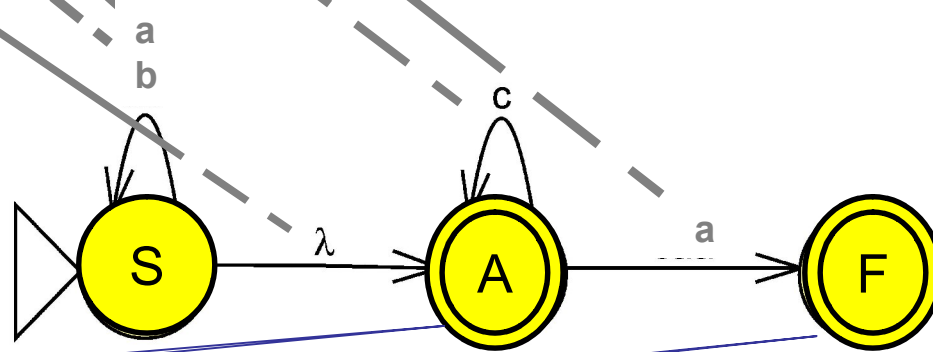
$A \rightarrow \Lambda$

Fra NFA til regulær grammatikk:

En ikketerminal for hver tilstand.

En produksjon for hver transisjon.

Transisjon $A \xrightarrow{w} B$ gir produksjon $A \rightarrow w B$

Hver aksepterende tilstand A gir dessuten produksjonen $A \rightarrow \Lambda$.
Start-tilstand blir startsymbol.